

[Aksel Larsen.]

at der står ikke i grundloven, at vi skal have en ministeransvarlighedslov. Der står, at ministrenes ansvarlighed bestemmes nærmere ved lov, men det har altid været forstået sådan — og jeg mener også, at det i dag kun kan og bør forstås derhen — at vi bør have en særlig lov, der fastlægger ministeransvaret, altså en ministeransvarlighedslov.

Når jeg tillader mig at sige, at jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt vi har et retligt ansvar for ministre, er det af den rent praktiske grund, at jeg tvivler på, det vil være muligt med den måde, det parlamentariske system har udviklet sig på her i Danmark, at der kan blive gjort retligt ansvar gældende over for en minister, eftersom det kun kan gøres, hvis det vedtages med et flertal i folketinget. Det er en af svaghederne ved vort nuværende system, og det er den væsentlige grund til, at vi efter min mening bør have en ministeransvarlighedslov.

Jeg mener, at vi bør have en ministeransvarlighedslov, som utvetydigt fastlægger ministrenes ansvar, og på hvilke områder og under hvilke omstændigheder der kan og bør gøres strafansvar gældende over for dem, og det bør ikke være afhængigt af, om det passer et flertal i folketinget eller ikke passer et flertal i folketinget. Jeg ved godt, det vil være meget svært at fastlægge dette i lovsform, og jeg har ikke noget konkret forslag om, hvorledes det skal gøres, men jeg mener, at hvis vi skal sikre os, at der også kan gøres retligt ansvar gældende over for ministre, må det ikke være sådan, at et politisk flertal i folketinget kan forhindre dette, uanset hvad der ville være sket, hvis det var andre statsborgere, der havde forset sig imod lovene og de af lovene flydende forpligtelser.

Hvad det foreliggende lovforslag angår, kan jeg erklære mig enig med den højtærede justitsminister. Ministeren sagde, at det på flere punkter er en væsentlig forbedring sammenlignet med det forslag, vi tidligere har behandlet. Ja, det er også min mening, og hvis jeg opfatter det rigtigt — det er muligt, at jeg ikke gør det, fordi jeg ikke har en juridisk uddannelse — så er det også sådan, at hvis et lovforslag, der var udformet nogenlunde som dette, skulle blive vedtaget af folketinget,

måtte der, om jeg så må sige, næsten automatisk over for en minister, som havde forset sig, gøres retligt ansvar gældende i overensstemmelse med, hvad der var fastlagt i en sådan lov; så kunne det ikke være afhængigt af, om folketinget ville gribe ind. Men der står ganske vist ikke noget konkret her i lovforslaget om, hvem der skal gøre ansvar gældende, det må vel være en eller anden anklageinstans, men der står ikke noget om det, og spørgsmålet er, om det behøver at stå der; det tør jeg ikke udtale mig om med sikkerhed, men det er vel noget, vi kan forhandle om i den kommende tid; bl. a. i det nedsatte udvalg.

Den højtærede minister spurgte: hvad vil forslagsstillerne opnå? Ja, det forekommer mig at være så ligetil, hvad forslagsstillerne vil opnå. De vil opnå, at man har så klare og utvetydige lovbestemmelser som muligt; men jeg formoder altså også, forslagsstillerne ønsker at opnå, at det ikke er noget, der afgøres ud fra partipolitiske sympatier eller antipatier, hvorvidt der skal gøres ansvar gældende mod en minister, eller der ikke skal gøres ansvar gældende mod en minister.

Jeg vil i hvert fald finde, at det er yderst udmærket, at man er kommet med dette lovforslag. I mange henseender er det, så vidt jeg kan dømme om det, mere værdifuldt end det lovforslag, vi allerede har i udvalg, og vi må vel se på begge lovforslagene i det samme udvalg.

Jeg vil samtidig ikke undlade at bemærke, at nu har vi jo altså fået at vide, at ikke alene interesserer dette lovforslag naturligvis forslagsstillerne, det interesserer også den højtærede justitsminister, det interesserer socialdemokratiet, det interesserer det radikale venstre, det interesserer også vort parti. Så må jeg kun notere, at det er noget forbavsende, at dette lovforslag overhovedet ikke interesserer de to partier, der i hvert fald har drevet en kolossal agitation om, at vi burde have en ministeransvarlighedslov; men de har altså ingen interesse for det.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Iver Poulsen brugte den vending, at grundlovens § 13 påbyder gennemførelse af en ministeransvarlighedslov, og det ærede medlem hr. Aksel Larsen var